

ตายไม่สูญ

พระอาจารย์สงบ มนฺตสนฺโต

เทศน์เช้า วันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๔๐

ณ วัดสันติธรรมาราม ต.คลองตากต อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

คนมันไม่เชื่อเรื่องนรก เรื่องสวรรค์ เรื่องทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว ภูมิชาติมี มรรค
ผลมี ถ้าไม่มีศาสนาเราทำไม่อยู่ได้ขนาดนี้ เวลาใครมาถามเรื่องนี้เราจะพูดคำแรกเลยว่า
ถ้าไม่มีนะ สิ่งที่ทำอันดับแรกเลยคือต้องเผาพระไตรปิฎกทิ้งก่อน เพราะในพระไตรปิฎก
บอกไว้มากมายเลยว่า...

โตเทยพรหมณ์เห็นไหม ตายจากโตเทยพรหมณ์แล้วไปเกิดเป็นหมา
พระพุทธเจ้าชี้บอกลูกโตเทยพรหมณ์เลย ลูกของโตเทยพรหมณ์นี้ทำพิธีสูญกันเลยนะ
พระพุทธเจ้าทำพิธีสูญกันเลยนะว่า หมาตัวนี้มันเป็นหมาจี้เหนียว พระพุทธเจ้าไป
บิณฑบาต โตเทยพรหมณ์จะไม่ยอมใส่บาตรเลย เพราะเป็นศาสนาอื่น

พอตายไปแล้วพระพุทธเจ้าสงสารก็ว่าจะได้ลูกใจ บิณฑบาตผ่านไปหน้าบ้าน
หมาออกมาเห่าอีก พระพุทธเจ้าว่าเลย

“โตเทยพรหมณ์เธอเป็นคนเธอก็จี้เหนียวนะ เธอตระหนี่นะ เธอเป็นหมายัง
ตระหนี่อีก”

คนใช้มาได้ยิน ไปบอกลูกชาย แก่นมาก หว่าฟ้อเกิดเป็นหมา ตามมาหา
พระพุทธเจ้าที่วัด

“พระพุทธเจ้าพูดว่าอย่างนั้นจริงหรือ?”

“จริง จริง”

“แล้วพระพุทธเจ้ารู้ได้อย่างไร”

“เอาอย่างนี้ พิสูจน์กันดีกว่า”

โตเทยพรหมณ์เพิ่งตายไปแล้วมาเกิดเป็นสุนัข พอเกิดเป็นสุนัขจิตใจมันยังผูกพันกันอยู่ ให้ลูกชายกลับไปที่บ้าน เพราะหมามันเศร้าสลัดใจมากเพราะพระพุทธเจ้าว่าจะไปนอนอยู่ที่เตาไฟ ให้ไปเลยนะ เอาข้าวไปเลี้ยง เอาข้าวเอาน้ำไปให้กินให้ได้ดีเลย แล้วให้ลูบหัวแล้วให้เรียกหมาตัวนั้นว่าพ่อ ให้เรียกพ่อเลย

อยู่ในพระไตรปิฎก ให้เรียกพ่อ แล้วให้ถามว่า “พอนี่นะ พ่อตายไปแล้วสมบัติที่เอาไปฝังไว้ ฝังไว้ที่ไหน” มันเป็นทองคำไง ห่วงสมบัติก็มาเฝ้า เพราะขี้เหนียวมาก ห่วงทองคำอยู่ในโอ่ง ขอให้ขอ ลูกนะแล้วขอ วังเลย ในพระไตรปิฎกบอก วังเลย หมานี่พอกินมันสลัดใจไป วังไปก็ไปตะกุกๆ ดินไป ลูกชายก็สั่งให้ขุด โอ้โฮ! ทองคำทั้งนั้นเลย เป็นไหนๆ ฝังไว้ นี่โทษของมัน

นี่พระพุทธเจ้าทำไว้หลายอย่างให้เห็นไง นี่อันนี้ก็มี แล้วพระพุทธเจ้าว่าเป็นพระเวสสันดรเห็นไหม เป็นอะไร เราเคยเป็นนะ เป็นกระต่าย เป็นอะไร เป็น ได้หมด แล้วมาก พระโมคคัลลานะขึ้นไปบนสวรรค์เห็นไหม ญาติของใครตายในราชคฤห์ก็ไปเกิดบนสวรรค์ “มี-ไม่มี” พระไตรปิฎกว่าไว้อย่างนั้นนะ

แล้วถ้าอย่างนั้นนะ เริ่มต้นนะ เราต้องเผาศพนี้ทิ้งก่อน แล้วใครกล้าเผา แต่เวลาใจก็ว่าไม่มี เห็นไหม อันนี้เพราะกิเลสมันขึ้น ถ้าวิชาการทางโลกนะถ้าอะไรผิดเราจะไปเรียนกันไหม เราก็ต้องเปลี่ยนให้มันถูก แต่วิชาการอันนี้ถูกอยู่ ศาสนธรรมของพระพุทธเจ้านี้ถูกหมดเลย แต่กิเลสมันค้ำนมากนะ ไม่เชื่อเรื่องนรกเรื่องสวรรค์ พอไม่เชื่อก็เป็นอย่างนี้ เพราะไม่เชื่อว่าตายแล้วก็แล้วกัน พอตายแล้วแล้วกันมันก็ทำลายตัวเองเห็นไหม

คนที่ไม่เชื่อนะ ถ้าเป็นคนดี พื้นฐานดี ก็ไม่เป็นปัญหา ถ้าพื้นฐานเล็ห่น้อยนะ โกงก็โกงเต็มทีเลย เพราะถือว่าแล้วก็แล้วกัน ไป ไม่คิดไม่กลัวว่าต้องไปใช้เขา แล้วอีกอย่างหนึ่งนี้ เวลาจนตรอกนี้เห็น ไหม ทำลายตัวเองเลย เพราะคิดว่าทำลายตัวเองแล้วหมดเรื่องกันไป มาตัวเองแล้วหมดเรื่องกันไป แต่ไม่อย่างนั้น

ตายแล้วร่างกายฝังไว้ที่นี้ วัตถุประสงค์แล้ววิญญูณละ แล้วความรู้สึกละ ความรู้สึกมันไม่ตาย ความรู้สึกมันแปรสภาพไป มันเปลี่ยนไป แต่ความรู้สึกอันนั้นเพราะเราทำลายมันเอง เราทำลายตัวเองเพื่อกระทบความรู้สึก กระทบเรื่องจิตวิญญูณให้มันตายไป พอตายไป การทำลายตัวเองมากกว่าทำลายคนอื่นนะ การทำลายตัวเองมันบาปมากนะ พอตกไปเต็มทีเลย สภาพอยู่อย่างนั้น

แล้วไอ้ตรงนี้ก็เป็นอย่างนั้น แผลไอ้พวกใช้ถึงเป็นอย่างนั้น แล้วไปอยู่อย่างนั้นเลย แล้วไปอยู่ในสภาพแบบนั้น จนกว่าจะหมดอายุขัยของมัน จะไปทุกข์ทรมานอีกมากเลย มากกว่านี้ เพราะอย่างนี้ยังไปหาหมอมาได้ ยังไปหาคนช่วยเหลือได้ โลกนี้ช่วยเหลือกันได้ในทางนี้ แต่ช่วยเหลือในเรื่องจิตใจไม่ได้ แต่ตายไปแล้วจิตใจล้วนๆ เลย

ดูอย่างเช่น อย่างที่ว่าไปตกรรก ร้อนแสนร้อนก็ไม่ตาย ร้อนนะ อย่างเรานี้เอาไฟเผาเราจะตายทันทีเลย ไฟเผาผิวหนังเรา เราจะตาย ถ้าตกรรกนี้ไฟนรกมันเผาอยู่อย่างนั้น มันไม่มีตาย ดูอย่างพวกเปรตลอยมาที่เขาภิษณภูฏ พระโมคคัลลณะเห็น เห็นไหม เขาเป็นคนเชือดหมูขาย เป็นคนเชือดโคขาย ตกรรกไปแล้วผ่านนรกขึ้นมาแล้วก็มาเป็นเปรตอยู่ ขนหลุดออกไปกลายเป็นเข็มพุ่งเข้ามาที่มตัวเอง ร้องโหยหวน แต่ไม่ตาย

ถ้าอย่างพวกเรามันมีร่างกาย ถ้าร่างกายชำรุดต้องตาย เพราะจิตกับกายมันอาศัยกันอยู่ แต่ถ้าเป็นอย่างนั้นแล้วตกรรกอยู่ ไฟเผาก็ไม่ตาย เพราะอย่างละลายไปแล้วก็เกิดขึ้นมาใหม่เห็นไหม อย่างที่ภาวาคไว้ตามผาผนัง ไอนั้นภาวาคไว้เพราะอะไร เพราะต้องมีคน ไปเห็นสิ หรือจะว่ามีจินตนาการก็มีส่วน มันจินตนาการนะ

อย่างเช่นที่ว่าเขามาถามไถ่ เรื่องว่าไปสวรรค์อย่างนี้ ทำไมสวรรค์คนจีนแต่งตัว เป็นแจ็กอย่างนี้ เห็นไหม สวรรค์คน ไทยก็แต่งตัวเป็นละครชาติ อันนั้นเป็นกรรมนิมิต พื้นฐานของคนที่เราเห็นใจ แต่เขาจะไปชาติไหนเขาได้หมดเพราะเขาเป็นทิพย์ ไอ้นี้ก็ เหมือนกันที่ว่าภาพวาดๆ มีส่วนถูกมาก แต่ไม่ถูก ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ มีผิดด้วย จะว่าถูก หมดก็ไม่ใช่ แต่มีส่วนถูกมีถึง ๘๐ เปอร์เซ็นต์ เพราะว่าเวลาวาดไปมันต้องการให้ สวยงามขึ้นมาด้วย นั่นนรกสวรรค์ ทำดีได้ดีทำชั่วได้ชั่ว

ตายแล้วต้องเกิด เกิดมาแล้วต้องตายหมด ไอ้ที่เราเชื่อ ไอ้ที่มันเป็นพื้นฐานของ เราเลยนะ เป็นพื้นฐานของพระพุทธเจ้านะ พื้นฐานของศาสนา พื้นฐานของการบำเพ็ญ บารมีใจ เป็นพื้นฐานเลย แล้วไม่เชื่อพื้นฐาน อ้ออ้อ! เพราะเชื่อแล้วคนมันจะทำความดี ถึงอย่างไรมันมีความขยับยังงั้น มันมีตัวที่มาเหนี่ยวรั้งไม่ให้ทำเต็มไม้เต็มมือใจ มันมีความ เสียว มันมีความขอกใจ แต่ถ้าไม่มีตรงนี้เลย มันทำอะไรมันทำเต็มไม้เต็มมือ

ไอ้ที่ว่านรกสวรรค์ไม่มี มันอันตรายตรงนี้ เราไม่ได้ว่าอันตรายที่ว่าเขาไม่เชื่อแล้ว เราจะขาดทุนกำไร ไม่ใช่! ไม่ถึงกับขาดทุนกำไร แต่ถ้าคนไหนไม่เชื่อ คนที่ไม่เชื่อนั้นนะ คนนั้นเสียประโยชน์ เพราะถ้าคนไม่เชื่อจะทำอะไรก็ได้เต็มไม้เต็มมือเลย ทำตามประสา ตัวเองนี้จะทำ ก็เลสมันขับไล่ให้ทำ ก็เลสนี้สำคัญมาก

แต่พอเราเชื่อธรรมะนี้เห็นไหม ขยับยังงั้น มันขยับยังงั้นกิเลสของตัวเอง เพราะมันรู้ ว่าถ้าทำไม่ดีมันจะให้ผลกับเรา เราคนตาบอดใจ เราต้องเชื่อพระพุทธเจ้า เชื่อศาสนธรรม ตายไปแล้วต้องเกิดอีก ภพมิชาติมี มีเด็ดขาด! อันนี้แค่ตำรา นะ เห็นไหม เวลาว่าตำรา เวลาว่าปริยัติเห็นไหม

แล้วเวลาเราปฏิบัติละ เวลาเราปฏิบัติเราถึงจะพูดว่า ปฏิบัตินี้มันแน่นอนกว่า แน่นอนกว่าแบบเช่น เราเอาแต่เครื่องบินนะ เพราะอย่างเรื่องรถนี้เรายังขึ้นไปแล้ว จ่ายเงินที่หลังได้ใช่ไหม อย่างตัวเครื่องบิน เราต้องมีตัวเครื่องบินก่อนเราถึงจะขึ้น เครื่องบินได้ใช่ไหม เราต้องซื้อก่อนแล้วเราต้องจองด้วย มันมีเหตุให้ต้องขึ้นเครื่องบิน

อันนี้ก็เหมือนกัน ความดีความชั่วมันซับซ้อนที่ใจ แล้วภาวนาไป เห็นชั้นมันหลุด ออกไป ก็เหมือนกับเราเอาตัวเครื่องบินมาฉีกทิ้ง ความหลุดออกไปจากใจ เป็นปล้อง ปล้อง ปล้อง ออกไปนะ ความหลุดออกไปจากใจนะ

อย่างเช่น พระโศดบันอย่างนี้ เวลาชั้น ๕ ชั้นนี้ไม่ใช่เราไง เราไม่ใช่ชั้น มัน หลุดออกไปละ พระโศดบัน ไม่ตกนรกเด็ดขาด เพราะว่ามันมีแต่ไปอย่างเดียว มันปิด อบายภูมิเลย ไม่มีทางลงต่ำมีแต่ไปสูง อย่างน้อยเกิดอีก ๗ ชาติ เห็นไหมมันตัดออกไป จากใจเลย ความตัดออกสมุจเฉทปหานขณะปกติ ขณะเห็นปัจจุบัน อันนั้นมันเหมือนเรา ฉีกตัวเครื่องบินทิ้ง

ฉีกเหตุไฉน เหตุที่จะไปไง ใ้อที่ว่าไปนั้นเป็นผลนะแต่เหตุมันอยู่ตรงนี้ นี้ ภาคปฏิบัติไฉน แล้วพอขึ้นไปนี้เห็นใหม่ ขึ้นไป ถ้าสภิกาคามียิ่งจางออกไปอีก ยิ่งพระ อนาคามีนี้หมดเลย ไม่ใช่ว่าเหตุธรรมดานะ ทำลายภพอันนั้นไปด้วย

สมมุติว่าอย่างเช่นพวกเราดิฉุก เราออกจากคุกมาก็เท่านั้นเอง คุกมันอยู่นั้น แต่ พระอนาคามีนี้ทำลายคุกหมดเลย เพราะไม่กลับมาเกิดในกามภพอีกแล้ว เท่ากับว่าออก จากคุกด้วยแล้วทำลายคุกทิ้งด้วย ไม่มีคุกนั้นไว้สำหรับขังเราอีกแล้ว แต่มันไปเกิดเป็น พรหมเท่านั้น นี่มันยืนมา ๒ ชั้น ๓ ชั้น แล้วจะมาพูดว่าสวรรค์ไม่มีนรกไม่มีไฉนอะไร แต่ตำราเราเป็นคนตาบอดคนนะ เราไม่ใช่ นักปฏิบัติ เราก้เชื่อตำราไว้ก่อน แต่ถ้าปฏิบัติเข้าไป อันนี้เป็นคุณสมบัติส่วนตัว สมบัติที่เห็นจากภายในเลย

แล้วถ้าเกิดหมุนเข้าไปอีกชั้นหนึ่งนะ พระอรหันต์นี้ไปเลยไม่มีภพไม่มีชาติแล้ว แม้แต่พระอนาคามียังมีพรหมเป็นที่อยู่ ผลไม้แก่แล้วจะสุกไปถ่ายเดียว เห็นไหมมันยังมี ภพมีชาติอันนั้น แต่คุณนี้ทำลายแล้ว นี่ภาคปฏิบัติ

ตำรานี้มันก็น่ายกย่องอยู่แล้วนะถ้าเชื่อตำรา เพราะตำรานี้มี ๒,๐๐๐ กว่าปีมาแล้ว แล้วอย่างนักปฏิบัตินะ อย่างพวกเรา อย่างกษัตริย์ทุกพระองค์นับถือศาสนาพุทธหมด

แล้วอย่างเช่นกษัตริย์องค์ปัจจุบันของเรานี้แหละ เราไปอ่านประวัติของท่านตอนบวชใน
ในประวัติก็ถามสมเด็จพระญาณฯ สมเด็จพระญาณฯ เป็นพระพี่เลี้ยงว่า “นรกสวรรค์มีไหม”
ใหม่ๆ ยังเด็กอยู่ไง ตอนนั้นยังเป็นวัยรุ่นอยู่ แต่ตอนนี้ไม่ใช่อย่างนั้น ตอนนี้นำปฏิบัติเอง
เลยเห็นใหม่ พอปฏิบัติเองนี่เข้าใจ

เพราะพูดถึงว่ากษัตริย์ พูดถึงชนชั้นปกครองนี้เขาต้องมีปัญญาสิ แล้วเขายังมีที่
ปรึกษา มีโหรหลวง มีอะไร มีคำแนะนำ แล้วจะมาให้พวกเราหลุดได้อย่างไร ถ้าปัญญา
เราเชื่อไม่ได้นะ ปัญญาของผู้นำก็น่าจะเชื่อได้ ปัญญาของปราชญ์เดิมา มา แล้วปัญญา
ของพระผู้ปฏิบัติ อย่างครูบาอาจารย์ผ่านมา

ถึงว่าให้เชื่อใจ ให้เชื่อเรื่องนรก เรื่องสวรรค์ แล้วมันเป็นอย่างนี้ซะมากเลย ถ้าใคร
บอกว่าเชื่อแล้วมันน่าขายหน้านะ อย่างเช่น วันนั้นมาเห็นใหม่ อย่างโยมคนนั้น เขามา
ทั้งหมดเลย เขาก็ถามเรื่องนี้ ถามแค่นี้ “เออ สวรรค์มีไหม หลวงพี่เป็นไปได้อย่างไร” เรา
ก็เทศน์คำนี้เหมือนกัน เพราะเราพูดกับพวกนี้เราต้องพูดแบบจริงจังใจ

เราบอกว่า “อันดับแรกต้องเผาพระไตรปิฎกทิ้งก่อน” ว่าอย่างนั้นเลยนะ ทุกคน
เลย อันดับแรกต้องเผาตรงนี้ทิ้งก่อนเพราะในนี้ชี้ไปเรื่องนั้นหมด อันดับแรกถ้าไม่เชื่อ
ต้องเผาอันนี้ทิ้งก่อน แล้วใครกล้าเผาทิ้ง ก็เหมือนแผนที่มันชี้ไปอย่างนั้นเลย แล้วถ้าไม่
เชื่อเราต้องทำลายแผนที่ก่อน แล้วนี่แผนที่มันมีอยู่อย่างนั้น แล้วเราไม่เชื่อได้อย่างไร
แล้วก็อธิบายเป็นเหตุผลไปเหตุผลมานะ จนบอกว่า เออ นำเชื่อถือ พอฟังได้ เขาว่าฟังได้

นี่เพียงแต่ว่าโลกเขาไม่เชื่อใจ เพราะว่าวิทยาศาสตร์พิสูจน์มา เรายังคิดเลยไ้
โคลนนิ่งๆ เรายังคิดเลยนะ เมื่อก่อนเราเชื่อมากเรื่องไซไซใหม่ เพราะว่าเกิดในครรภ์ไซ
ใหม่ แต่นี่ก็ยังเกิดในครรภ์อยู่ เพราะว่าเอาดีเอ็นเอมา แต่ดีเอ็นเอนี้มันไม่ใช่เชื่อนี้ มัน
ไม่ใช่ตัวปฏิสนธิไซไซใหม่ เป็นดีเอ็นเอไซไซใหม่ อย่างนี้มันก็เอาชีวิตของพ่อไปผสมกับไซ
ของแม่ แล้วก็ไปเพาะไปฝากไว้ในนั้นอยู่ก็เกิดในครรภ์ แต่เราก็หมุนออกมา มันจะไป
ค้ำนินคหนึ่ง ไม่ใช่ค้ำนหลักนะ ค้ำนปลิกย่อย

ตามหลักใครอยากรวยต้องทำทาน ใครอยากสวยอยากงามต้องถือศีลไง แต่ตอนนี้ถ้าใครอยากสวยอยากงามไม่ต้องถือศีลแล้ว มันโคลนนิ่งออกมาให้สวยงามไหนก็ได้ เออ อันนี้ก็แปลกดีนะ

แต่! แต่อันนี้มันเป็นวิชาการยังไม่ได้ทำ เรายังค้างอยู่ เราเชื่อหลักพระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้าพูดไม่มีสอง ไม่เคยเชื่อเลยว่าพระพุทธเจ้าพูดผิด ไม่เชื่อ! เพราะไอ้ทำกัฟนี่นะ ไอ้เรื่องหลอดแก้วนะ ๓๐ กว่าเปอร์เซ็นต์เท่านั้นที่จะเกิด ไม่มีทาง ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ เห็นไหมกรรมมาตัดรอน

อันนี้ก็เหมือนกัน เรายังไม่เชื่อ เราไม่เชื่อหรือ เราเชื่อพระพุทธเจ้า เกิด ๔ อย่าง เกิดในไข่ เกิดในครรภ์ เกิดในโอปปาติกะ เกิดในน้ำคร่ำ พระพุทธเจ้าว่าเกิดมี ๔ อย่างนี้เท่านั้น แล้ว ๔ อย่างนี้เกิดอย่างไร บอกว่ากรรมเกิดด้วย การเกิดไปคู่ได้ เกิดในครรภ์นี้ก็วันถึงจะเลื่อนเป็นตัวอ่อน ก็วันถึงจะมีแขนมีขา พระพุทธเจ้าบอกหมดคนนะ แต่พวกเราไม่ได้เรียนรายละเอียดลงไปตรงนั้นไง

แต่อย่างไรก็แล้วแต่มันก็ต้องเอาไปฝากไว้ในนั้น แล้วอาจจะไม่ได้ทำด้วย นี่พูดถึงพระพุทธเจ้าพูด เราไม่เชื่อ วิทยาศาสตร์ก็วิทยาศาสตร์ไปเถอะ เพราะถึงอย่างไรแล้วมันก็ยังมาทำไม่ได้ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ไซ้ไหม อย่างพวกทำกัฟนี่นะ ไม่ได้ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ หมอบอกว่า ๓๐ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น

โยม: พูดถึงไบไม้

หลวงพ่: ไบไม้ในกำมือ ไซ้ไหม

โยม: อันนี้ผ่านสวน ท่านไม่พูดถึงแล้ว ถ้าพูดไปเดี๋ยวคนเขาหัวแตก คนเขาไม่เชื่อ

หลวงพ่: นั่นแหละ ไม่เชื่อ ไอ้ส่วนอีกส่วนหนึ่ง อันนั้นก็เป็นส่วนๆ หนึ่ง แต่เราก็ไม่เชื่อนะ เราไม่เชื่อ เกิดนี้มี ๔ อย่าง แต่ไอ้มันปลิกย่อยๆ เหมือนกรรมไง กรรม

กรรมการกระทำนะ กรรม แต่อจินไตย ๔ ใจ อจินไตยไซ้ใหม่ อจินไตยที่ว่าเรามาพูดแล้ว
หัวแตกไซ้ใหม่ อจินไตย เรื่อง โลก เรื่องฆาน เรื่องกรรม พุทธวิสัย ใจว่าปัญญา
พระพุทธานี้ ใจเรื่องนี้ อจินไตยหมายถึงว่าไม่มีที่สิ้นสุด จะเอาขมานี้ไม่มีที่สิ้นสุด ไป
ได้ตลอดเลย (เทปสิ้นสุดเพียงเท่านี้)